

[Augsburg], 28. September 1571

An Johannes Matsperger

UB Basel, G I 25, Nr. 102.

S. Reuerende vir, Domine et amice colende. Singularis tua humanitas, cum pari doctrina et pietate coniuncta, et mutua erga me benevolentia, pluribus signis perspecta facit, ut tuum consilium potissimum, in graui re, expetam: quam, ut aequo animo cognoscas, etiam atque etiam oro. Ignitis telis Satanae ante complures annos vulneratus, et mirabilibus τοῦ μυριότεχνου dolis atque insidijs perturbatus, diu à sacra synaxi abstinui: non Epicureo contemptu, aut Zwinglianis argutijs (quas semper, ut philosophiae proprias, à Christianismo prorsus alienas, et planè superuacaneas, sum detestatus) fascinatus, aut admiratione mei ipsius pharisaica et contemptu aliorum: sed quòd, proh dolor, fides mea infirmior visa est, et charitas Dei atque proximi frigidior, et animus ita infirmus, ut confidere non possem, me, si necesse esset, ultrò sanguinem pro Christiana religione profusurum: interpellantibus subinde philosophicis phantasijs, quae non tam ex philosophica doctrina extiterunt, quam ab ipsa naturae prauitate ingeneratae mihi sunt. Etsi autem esurio et sitio iusticiam, Deiqúe opem subinde imploro, ut sancto suo spiritu mihi adsit, meque corroboret: tamen subinde molesta est trepidatio quaedam, ne indignus ad mensam domini accedam, et mihi iudicium potius quam salutem comedam et bibam. Sed cum his periculis temporibus praesertim, procrastinatio pericolosa sit, cum dominus et seruator noster IESVS CHRISTVS nos ad suum conuiuium non tantum inuitet, sed etiam compellat: rogo atque obsecro, ut Christiana sapientia meae insipientiae succurras, mihiqúe dicas, praestetnē, in hoc aestu animi, diutius expectare euidentiorem diuinam opem: an (repudiata indignitatis meae trepidatione, quae sola mihi mortem formidabilem facit, cum prorsus nihil habeam, quod suis illecebris ad expetendam diurniorem vitam me impellat) primo quoque tempore, diuina clementia fretus, ad communionem corporis et sanguinis domini nostri IESV CHRISTI accedere debeam? Haec per literas exponenda esse censui potius, quam verbis, tum quòd inter dicendum memoria me saepè destituit: tum ut rem ipsam per ocium diligentius considerares, aut etiam (si videretur) cum collegis tuis communicares. Vale, et, quando conueniri te velis, significa. 28. Septembris Anno 1571.

Hiero[nymus] Wolfius
tui studiosissimus.